

[Pia Kjærsgaard]

»Hvor mange lande har i årene 1980, 1981, 1982, 1983 og 1984 fået eftergivet deres gæld til Danmark, og hvor mange millioner eller milliarder drejer det sig om?«

Begrundelse

Danmark har igennem årene lånt penge ud til andre lande. Dette ville være i orden, hvis det var penge, vi selv ejede, men det er jo ikke tilfældet, eftersom vi selv må ud at låne penge på grund af mange års fejlslagen

økonomisk politik. At man også forærer penge væk, er endnu mere utroligt.

Svar (6/5 85):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Til brug for besvarelse af det stillede spørgsmål er der indhentet oplysninger fra udenrigsministeriet, hvoraf det fremgår, at gældseftergivelse i perioden 1980-84 har været på 57.787.000 kr. fordelt på følgende lande:

Land	Finansudvalgsaktstykke	Beløb
Sydyemen 1	151 16.1.80	15.000.000
Botswana 1	204 16.1.80	14.750.000
Nepal 1	51 29.10.80	19.997.000
Pakistan 2	155 10.3.82	4.680.000 (6 afdrag)
Senegal 1	318 12.5.82	560.000 (2 afdrag)
Senegal 2	318 12.5.82	2.800.000 (4 afdrag)
I alt		57.787.000 kr.

Der har ikke været gældseftergivelser i 1981, 1983 og 1984.

Spm. nr. S 1053

Til *industriministeren* (17/4 85) af:

Kaj Poulsen (S):

»Hvad agter ministeren at foretage for at sikre dansk værftsindustri?«

Begrundelse

På baggrund af den aktuelle debat om levering af to krydstogtskibe fra Aalborg Værft til en græsk reder bedes ministeren redegøre for, hvad ministeren agter at foretage for at sikre dansk værftsindustri fremtid og dermed tusinder af arbejdspladser i Danmark.

Svar (2/5 85):

Industriministeren (Stetter):

Regeringen finder ikke, at det i almindelighed er ønskeligt at indrette en speciel industripolitik for de enkelte industribrancher. Regeringen indretter sin økonomiske politik og sin industripolitik på, at de grundlæggende forudsætninger for virksomhedernes levedygtighed bliver optimale, således at virksomhederne selv ud fra deres kendskab til

markedet kan tilrettelægge, hvilke erhvervssektorer de vil operere i.

I skibsværftssektoren gør der sig det særlige forhold gældende, at der er en efterhånden mangeårig internationalt udbredt praksis for offentlige støtteforanstaltninger. Selv om vi har været modstandere af et internationalt kreditkapløb, har vi i Danmark været tvunget til at etablere finansieringsvilkår, som kan afbøde de værste virkninger af andre landes støtteforanstaltninger. Man må dog løbende overveje, om Danmark fortsat bør støtte værftsindustrien og i bekræftende fald i hvilket omfang. Så længe kreditkapløbet består, må dette forhold naturligvis indgå i overvejelserne om en dansk politik på området, men regeringen må selvsagt lægge vægt på, at vi også på længere sigt kan se en samfundsøkonomisk rimelighed i skibskreditsystemet. Det afgørende er her, om den danske skibsværftsproduktion er levedygtig på længere sigt, også i en situation, hvor skibskreditvilkårene normaliseres.

I international sammenhæng tegner der sig et positivt billede af en dansk værftsindustri, der fremtræder sund og konkurrencedygtig. De danske værfters produktivitet er høj i international sammenligning. En betydelig ind-